

Konceptió és tervezési elv

Véleményünk szerint a Koronázó templom megmaradt értékeit úgy kell bemutatni, hogy az egyértelmű, érthető legyen, semmiképp ne próbáljon meg uralkodni környezetén öncélú, túlzott forma vagy szimbólum rendszerével. Nem tartjuk a látogató szemével értelmezhető jelrendszernek az épület kontúrjának újraképzését, mivel nem nyílik olyan rálátás a területre, ahonnan ebből az egyén fel-foghatná a valamikori épület tényleges mivoltát.

Véleményünk szerint a fedésből adódó tér szervezése kell, hogy olyan méltóságot sugalljon, melyből a laikus következtethet arra, hogy milyen jelentőséggel bír az a hely, ahová megérkezett, és amennyiben felkeltette az érdeklődését, megtalálja és megközelítheti a múzeumot. A terület járható üveg fedését sem tartjuk jó megoldásnak, sem szerkezeti, sem költség szempontjából. Az üvegfedésről a romok áttekinthetése, megértése szintén kérdéses számunkra. (az üveg karcolódásából, koszolódásából adódó problémák, csúszás veszély, stb)

A tér burkolatának kialakítása során, a burkolati anyag váltásával jelöljük csak az egykori alaprajzi kontúrját, ezt tartjuk a legvisszafogottabb, de még érzékelhető megoldásnak. A hely szellemét egyértelműen és legerősebben meghatározó név, jel, jelkép maga Szent István. Személye szimbolizálja egész magyarságunkat, helyünket a történelemben. Ezért egy olyan megoldás megalkotására törekedtünk, mely nem egy régi templom lehetséges térbeli manifestációja, hanem egy olyan hangsúlyos pont megjelenése a térben, mely egy letisztult térrendszerben egzaktn jelöl meg a hely jelentőségét, hívja fel a kíváncsi szem figyelmét.

Helyszínrajz M = 1:250

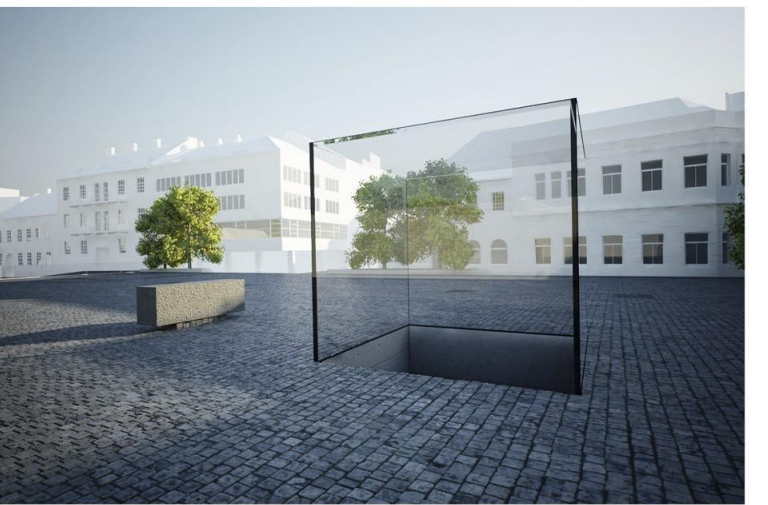
Távlati kép észak felől

Távlati kép nyugat felől

Főbejárat

Az oltárasztal és az üvegkocsa